

13 Maart 1957

No. 13074

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van den Minister van Financiën tegen de uitspraak van den Raad van Beroep voor de Directe Belastingen te Groningen van 6 September 1956 betreffende den aan W te Y opgelegden aanslag in de inkomstenbelasting over het jaar 1953;

Gezien de stukken;

Overwegende dat belanghebbende, die over het jaar 1953 werd aangeslagen naar een zuiver inkomen van f 45057,-, na vergeefse reclame zich heeft gewend tot den Raad van Beroep, die de beschikking van den Inspecteur heeft vernietigd en den aanslag heeft verminderd naar een zuiver inkomen van f 44681,-, na te hebben overwogen:

"dat het geschil tussen partijen alleen betreft de vraag of belanghebbende al dan niet voldoet aan het bepaalde in de tweede zin van artikel 8a, lid 1, van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941, namelijk dat belanghebbende voor zijn beroep regelmatig boekhoudt met geregelde jaarlijkse afsluitingen;

dat tussen partijen vaststaat, dat belanghebbende dierenarts te Y is, en dat hij boekhoudt in een tabellarisch register, hetwelk chronologisch wordt bijgehouden door een boekhouder;

dat belanghebbende stelt: dat hij bij zijn boekhouding aan het einde van ieder kwartaal de kolommen telt en afsluiting er van plaats vindt; dat alle financiële mutaties die invloed kunnen uitoefenen op de vaststelling van het belastbaar inkomen- ook ontvangsten en uitgavenbetrekking hebbend op het privé-vermogen - specifiek worden vermeld; dat het ontbreken van aantekeningen van disposities ter dekking van uitgaven in de privé-sfeer geen invloed op de juistheid van de

administratie voor zover deze moeten dienen tot vaststelling van het belastbaar inkomen, kan uitoefenen;

dat aansluitend op de boekhouding bij de aangifte voor de inkomsten- en vermogensbelasting (I.B.1953/V.B.1954) een specificatie is overgelegd; dat bij die specificatie een tabel is gevoegd waaruit duidelijk voor ieder bedrijfsmiddel afzonderlijk de toegepaste afschrijvingen, de boekwaarde en de investeringsaftrek is vermeld; dat voormelde tabellen ieder volgend jaar worden overgelegd, waardoor een volkomen continuïteit terzake van de controle van de belastingadministratie volledig wordt gewaarborgd;

dat de Inspecteur hiertegenover stelt: dat naar het oordeel van de Hoge Raad, gegeven in een soortgelijk geval als het onderhavige (B 9104), te weten, dat uit de voorschriften van de artikelen 9 en 12 (oud) van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 moet worden afgeleid dat naar de opzet van dit Besluit de belastingplichtigen bedoeld in eerstgenoemd artikel (degenen die een regelmatige boekhouding hebben) anders dan die bedoeld in laatstgenoemd artikel (degenen die geen regelmatige boekhouding hebben), verplicht zijn in hun boekhouding een afzonderlijke bedrijfskas op te nemen en boek te houden van de gelden daaraan voor privé-gebruik onttrokken of daaraan uit het privévermogen toegevoegd; dat het begrip "regelmatige boekhouding" na de Wet Belastingherziening 1950 geen andere inhoud heeft gekregen; dat belanghebbende, nu hij in zijn boekhouding geen aantekeningen van disposities ter dekking van uitgaven in de privé-sfeer heeft gehouden, en dus niet heeft voldaan aan de verplichting die de Hoge Raad als voorwaarde voor het hebben van een regelmatige boekhouding heeft aangewezen, terecht de gevraagde investeringsaftrek is geweigerd;

dat artikel 9 oud van meergenoemd besluit o.a. voorschreef dat de winst voor belastingplichtigen, die regelmatig boekhouden met geregelde jaarlijkse afsluitingen, gepaard gaande met een inventarisatie, gesteld wordt op het verschil tussen het zuivere bedrijfs- of beroepsvermogen bij het einde van het boekjaar en het zuivere bedrijfs- of beroepsvermogen bij het begin van dat jaar, dit verschil verhoogd met het geldelijk beloop van de onttrekkingen en verminderd met het bedrag van de ingebrachte kapitalen;

dat het door de Inspecteur genoemde arrest van de Hoge Raad bij voormeld voorschrift van artikel 9 oud aansluit;

dat bij de Wet Belastingherziening 1950 artikel 9 veranderd is en thans bepaalt, dat zolang een belasting plichtige voor zijn bedrijf of beroep regelmatig boekhoudt met geregelde jaarlijkse afsluitingen de winst per jaar wordt berekend en reserves gevormd kunnen worden op de voet van de artikelen 10 en 11;

dat artikel 9 (oud) mitsdien voorschreef, dat regelmatig moest worden boekgehouden, terwijl artikel 9 (nieuw) - en ook artikel 8a, lid 1, - dit alleen voorschrijft voor het beroep of bedrijf van de belastingplichtige, waaruit te meer blijkt dat de wetgever speciaal het oog heeft op de boekhouding voor beroep of bedrijf;

dat de Inspecteur erkent, dat belanghebbende voor zijn beroep regelmatig boekhoudt met geregelde jaarlijkse afsluitingen en de Raad dit ook aanneemt, nu in het onderhavige geval belanghebbende ten aanzien van de inkomsten en uitgaven van zijn beroep in een tabellarisch register chronologisch boekhoudt met een vermogensopstelling aan het begin en aan het eind van het belastingjaar, gepaard gaande met regelmatige afsluitingen;

dat derhalve het beroep is gegrond, en, daar tussen partijen geen geschil over de cijfers bestaat, het zuivere inkomen van belanghebbende over het belastingjaar 1953 nader dient te worden bepaald op f 44681,-;"

Overwegende dat de Minister als middel van cassatie heeft voorgedragen;

Schending of verkeerde toepassing van artikel 8a, eerste lid, laatsten zin, juncto artikel 9 van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941, doordat de Raad van Beroep heeft beslist, dat belanghebbende die geen aantekening houdt van de bedragen welke hij aan zijn beroepsvermogen onttrekt voor privé-doeleinden regelmatig boekhoudt met geregelde jaarlijkse afsluitingen, als bedoeld in artikel 9 voornoemd, zulks ten onrechte, aangezien een zinvolle interpretatie van deze bepaling in overeenstemming met haar geschiedenis en met de jurisprudentie van den Hogen Raad eist, dat een regelmatige boekhouding niet aanwezig wordt geacht, wanneer geen afzonderlijke bedrijfskas wordt opgenomen en niet boek wordt gehouden van de gelden welke daaraan voor privé-doeleinden worden onttrokken of daaraan uit het privé-vermogen worden toegevoegd;

Overwegende ten aanzien van het middel:

dat de Memorie van Toelichting van het ontwerp, dat heeft geleid tot de Wet Belastingherziening 1950, bij artikel 9 van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 inhield:

"Evenals thans het geval is, zal ook voortaan reservering ten laste van de jaarlijkse winst slechts mogelijk zijn, indien de belastingplichtige door geregeld boekhouden er toe meewerkt, dat de fiscus het oog kan houden op het verloop van en de waarborgen voor zijn aanspraken";

dat daaruit blijkt, dat voormelde wet geen wijziging heeft beoogd te brengen in de eisen, waaraan de boekhouding van een belastingplichtige moet voldoen, wil die belastingplichtige geacht worden voor de toepassing van het Besluit Inkomstenbelasting 1941 regelmatig boek te houden;

dat derhalve, evenals vóór de totstandkoming van gemelde wet, een boekhouding, waarin de privé-onttrekkingen en de privé-stortingen niet zijn opgenomen, niet geacht kan worden een regelmatige boekhouding in den zin van de artikelen 8a en 9 van het Besluit te zijn, omdat uit die boekhouding niet kan worden nagegaan welke saldi op een bepaald moment aanwezig moeten zijn;

dat tussen partijen vaststaat, dat belanghebbende disposities ter dekking van uitgaven in de privésfeer niet in zijn boekhouding opneemt;

dat het middel derhalve gegrond is, zodat de uitspraak niet in stand kan blijven;

Vernietigt de bestreden uitspraak;

Bevestigt de beschikking van den Inspecteur.

Gedaan bij de Heren Nypels, Vice-President, Dubois, Wiarda, van der Loos en Tekenbroek, Raden, en door den Vice-President voornoemd uitgesproken ter Raadkamer van den dertienden Maart 1900 zeven en vijftig, in tegenwoordigheid van den Substituut-Griffier Verstraaten.

Verstraaten

Nypels